

Stk. 4. Beløb, der af en arbejdsgiver udbetales lønmodtageren som godtgørelse for udgifter, der påføres ham som følge af arbejdets udførelse, skal medregnes i lønindtægten ved beregningen af lønmodtagerfradraget. Det gælder dog ikke dagpenge og rejsegodtgørelser ved udførelse af offentligt hverv, der gør det nødvendigt for lønmodtageren at tage ophold uden for hans hjemstedskommune, jfr. statsskattelovens § 5 d. Anden godtgørelse for udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen medregnes ikke ved beregningen i det omfang, godtgørelsen er medgået til dækning af lønmodtagerens merudgifter ved rejsen.“

11 B. § 25 affattes således:

„§ 25. Hvis den skattepligtige godtgør, at de fradrag, som lønmodtagerfradraget efter § 24 træder i stedet for, tilsammen udgør et større beløb end lønmodtagerfradraget, kan dette større beløb fradrages.“

11 C. § 26, stk. 1, affattes således:

„Ved den særskilte ansættelse af en hustru indkomst efter § 4, stk. 2, fragår udgifter til erhvervelse, sikring eller vedligeholdelse af indkomsten samt andre fradrag, som indrømmes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, for så vidt de er knyttet til indtægter, der omfattes af den nævnte bestemmelse. For præmier og bidrag til en pensionsordning for hustruen gælder dette dog kun fuldt fradragsberettigede indbetalinger til en pensionsordning med løbende udbetalinger, som også hustruens arbejdsgiver yder eller har ydet bidrag til, jfr. § 4, stk. 2 f.“

12. § 27, stk. 3, ophæves.

13. § 30, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Når et dødsbo efter en gift kvinde, der var sambeskattet med sin mand, overtages til privat skifte, skal manden ved opgørelsen af indtægten af de under skiftet inddragne aktiver for tiden fra begyndelsen af det pågældende indkomstår og indtil dødsfaldet ansætte de aktiver, som skal tages i betragtning ved indkomstopgørelsen, i overensstemmelse med de i stk. 1 og 2 givne regler.“

14. § 36 ophæves.

15. § 43 affattes således:

„§ 43. Til A-indkomst henregnes enhver form for vederlag i penge samt i forbindelse hermed ydet fri kost og logi for personligt arbejde i tjenesteforhold, herunder løn, feriegodtgørelse, honorar, tantieme, provision, drikkepenge og lignende ydelser.

Stk. 2. Til A-indkomst kan endvidere efter finansministerens nærmere bestemmelse henregnes nedennævnte indkomstarter:

a) Godtgørelse for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende.

b) Pension og ventepenge samt lignende skattepligtige ydelser, når disse har sammenhæng med et tidligere tjenesteforhold.

c) Folkepension, invalidepension og andre skattepligtige sociale ydelser.

d) Arbejdsløshedsunderstøttelse, strejke- og lockoutgodtgørelser samt sygeløn.

e) Understøttelser og andre lignende ydelser af skattepligtig art, der udredes af offentlige myndigheder eller institutioner eller af offentlige eller private fonds, legater eller lignende.

f) De i § 5 i loven om beskatningen af renteforsikringer m. v. omhandlede udbetalinger.

g) Andre arter af skattepligtig indkomst, der i det væsentlige udgør en nettoindkomst for erhververen.“

16. § 46, stk. 2, ophæves.

17. § 46, stk. 3, der bliver stk. 2, affattes således:

„*Stk. 3.* Indeholdelse skal foretages ved udbetalingen af A-indkomsten. Har udbetaling ikke fundet sted på et tidspunkt, der ligger 6 måneder efter, at indkomstmodtageren har erhvervet endelig ret til den pågældende indkomst, skal indeholdelse dog foretages på dette tidspunkt. For ydelser, der efter lov eller kollektiv overenskomst kommer til udbetaling efter indtjeningsperiodens udløb, såsom feriepenge og søgnehelligdagsbetaling, kan finansministeren fastsætte særlige bestemmelser om tidspunktet for indeholdelsen og om, i hvilket indkomstår ydelserne skal beskattes.“